

Pe ce se bazează speranța plină, pe care v-o dorim?

Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu L-a trimis pe pământ în prima sărbătoare a Rusaliilor acum 2000 de ani (vezi Faptele Apostolilor 2), să v-o descopere și dumneavoastră:

Este **"Isus Hristos, nădejdea noastră" (1Timotei 1,1)**. De ce?

Pentru că într-adevăr El a devenit Singurul adevărat »țap ispășitor« pentru mine, pentru dumneavoastră și întreaga lume, MIELUL, care a ispășit toată ființa noastră încăpățânată, rebelă, mincinoasă, trufașă, invidioasă, zgârcită și dură și toate gândurile, cuvintele și faptele, atitudinile și convingerile, care rezultă din acestea, pentru că El însuși le-a suferit și a justificat cu aceasta sfințenia lui Dumnezeu!

El a fost grăuntele de grâu, care a căzut în pământ și a murit, pentru ca să aducă acum o bogată recoltă eternă de grăunte de grâu (Ioan 12,24).

Sânt cei credincioși în El, alcătuiți din Iudei și Neamuri (Efeseni 3,3.6). De aceea la sărbătoarea săptămânilor, până în anul 70 d.H., când s-a dărâmat Templul Ierusalimului, au fost închinare Domnului *două* pâini legănate într-o parte și într-alta (Levitic 23,17). Ei reprezintă unirea organică dintre Iudei și Neamuri în singurul trup a lui Hristos.

Duhul Sfânt, care la rusalii s-a pogorât pe pământ, a unit ucenicii lui Isus în acest nou *organism* (Efeseni 2,15), Biserica, care este compusă din toți nou născuți (Ioan 3,3.5.7) din toate timpurile din toată lumea.

Rusaliile este deci sărbătoarea strănerii roadelor. Moartea ispășitoare a Domnului Isus Hristos a adus o recoltă bogată Tatălui Ceresc:

1. În Sabatul după crucificarea Domnului Isus :

Levitic 23,6-8:

pâinea nedospită: viața curată a Domnului Isus.

2. În ziua învierii:

Levitic 23,9-14:

un snop al celor dintâi roade ale secerișului, spice de grâu secerate, legate laolaltă: Hristos și cei care-l aparțin.

3. În ziua rusaliilor și de atunci încoace: Levitic 23,15-22.17:

două pâini: Trupul lui Hristos, Biserica din Iudei și Neamuri.

aluat dospit: Levitic 23,17: păcatul este încă prezent în Biserică până la desăvârșirea ei la răpirea Bisericii (Ioan 14,3; 1 Corinteni 15,51-53; 1 Tesaloniceni 4,13-18).

Toți cei care, la fel ca unul din tâlharii răstigniți, au recunoscut că: "Pentru noi este drept, căci primim răsplata

cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău..." și vin la El cu această mărturisire și se roagă de El: "Doamne, adu-Ți aminte de mine! Iartă-mă ..." (comp. Luca 23,41-42), aceia pot, prin credința în Domnul Isus Hristos, să aducă ca jertfă viața Lui imaculată.

Deoarece pe cruce El a săvârșit acest schimb ferice:

Ne-a luat viața păcătoasă și ne-a dat viața Sa curată.

Cine acceptă această ofertă grandioasă a lui Dumnezeu, primește cu credința în Domnul Isus Hristos iertarea păcatelor sale, viața veșnică și Duhul Sfânt.

Acela va deveni el însuși o răsplată a durerilor lui Hristos. El însuși aparține de secerișul lui Dumnezeu și are din nou posibilitatea de a-și semăna viața în credință, prin Duhul Sfânt.

Pentru că viața noastră, fiecare viață este o semănătură,

- fie pentru osânda veșnică, fie pentru viața veșnică (Apocalipsa 20,11-15; Ioan 5,24-29)

- fie pentru pagubă și pierdere veșnică, fie pentru răsplată și coroană veșnică (1 Corinteni 3,11-15; 2 Corinteni 5,10).

Biblia ne arată în mod clar viața binecuvântată, care aduce roade veșnice.

Este o viață

- curățată prin sângele Domnului Isus Hristos
- bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu și
- călăuzită de Duhul Sfânt.

Pentru că, ceea ce vine din noi înșine, Biblia o numește “carne”. Dar **“carnea nu folosește la nimic” (Ioan 6,63b). “Duhul este acela care dă viață” (Ioan 6,63a)!**

De aceea, haidem să-l cerem iertare Domnului Isus pentru tot ce am făcut fără El, încrezându-ne în noi înșine sau altă carne și sânge, și tot ce am făcut în neascultare!

“Căci dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului” - această curățire exterioară a fost dată Israelului de către Dumnezeu ca o evidențiere și indicație spre adevărata curățire prin sângele sfânt, deoarece Domnul Isus era fără de prihană – **“cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel vecinic, S-a adus pe Sine însuș jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului cel viu” (Evrei 9,13-14).**

Curățiți de faptele moarte, putem și trebuie acum să-l punem necondiționat la dispoziție viața noastră, și **în colaborare cu Duhul Sfânt**

1. să ne închinăm : Ioan 4,24
2. să ne rugăm : Romani 8,26-27
1 Corinteni 8,26
3. să primim Cuvântul :
1 Tesaloniceni 1,6
4. să păzim Cuvântul : 2 Timotei 1,14
5. să facem să moară faptele trupului :
Romani 8,13
6. să umblăm : Galateni 5,25
7. să iubim : Coloseni 1,8
Romani 15,30
8. să slujim : Filipeni 3,3
9. să vorbim : 2 Petru 1,21
10. să cântăm : 1 Cronici 25,1-7
11. să slujim : Evrei 9,14
12. să păstrăm unirea : Efeseni 4,3

Toate aceste activități binecuvântate, dacă sânt făcute din ceea ce este în interiorul nostru, sânt neroditori pentru veșnicie. Dar Dumnezeu ne-a trimis Duhul Sfânt, pentru ca acum să cunoaștem prin El viața noastră în lumina adevărului, să ne mărturisim păcatele, să credem în Domnul Isus **și să trăim prin El!** – Atunci în veci stă deasupra noastră acest: **«„Da”, zice Duhul» (Apocalipsa 14,13)!** – Cine vrea aceasta?

© 2003-8
Missionsdienst LAV
Postfach 154
D - 74344 Lauffen a. N.
Fon 0049- (0) 7424-945514
Fax 0049- (0) 7133-7527

R u s a l i i e

este

- a 50. zi (Cincizecimea) după Sabatul săptămânii Paștelor
Levitic 23,4-8.15-16
- una din cele 3 mari sărbători anuale ale Israelului între praznicul Paștelor și sărbătoarea corturilor
Levitic 23,4-8.33-43
Numeri 28,16-25; 29,12-38
Ioan 7,1-44
- sărbătoarea săptămânilor deoarece este la 7 săptămâni după praznicul Paștelor
Deuteronom 16,10
- sărbătoarea strănerii roadelor
Exod 23,16
- ziua celor dintâi roade
Numeri 28,26
- ora de naștere a bisericii lui Isus prin
- pogorârea Duhului Sfânt peste lume.

Înconjurați de speranțe înșelătoare și toată deznădejdea strigăm astăzi la dumneavoastră:

**Dumnezeul nădejzii
să vă umple de toată bucuria
și pacea, pe care o dă credința,
pentru ca, prin puterea
D u h u l u i S f â n t ,
să fiți tari în nădejde!**

scrisoarea către Romani
capitolul 15, versul 13